

عنوان مقاله:

پارادایم های پیشگیری وضعی و انتقادات وارد بر آن

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره 4، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مهدی دیدا - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز/ مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد اندیشمک

خلاصه مقاله:

پیش گیری وضعی به عنوان یکی از روش های پیش گیری، به مجموعه عداگیری اطلاق می شود، که کاهش و حذف موقعیت ها و فرمتهای ارتکاب جرم را سرلوحه اقدامات خود قرار داده است. این نوع پیشگیری هرچند فرایند گذار از اندیشه به عمل را با مانع مواجه می کند، اما خود با موانع و محدودیت هایی همراه است که کارایی آن را کمرنگ می نماید. در این مقاله سعی شده است ضمن ارایه تعریفی از پیش گیری جرم و پارادایم های پیشگیری وضعی، به انتقادات و محدودیت های آن که عبارت اند از تحمیل هزینه ها و ایجاد مسئولیت برای بزه دیدگان، ایجاد ترس از جرم، ایجاد اضطراب و ترس در افراد ضعیف و ناتوان از مشکلات ناشی از راهکارهای پیش گیری وضعی و همچنین جابه جایی جرم، پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

پیش گیری از جرم، پیشگیری وضعی، اقدامات کنشی، آماج جرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994291>

